

**Obraćanje akademika Željka Reinera, potpredsjednika Hrvatskoga sabora i izaslanika predsjednika Hrvatskoga sabora
na sastanku Međuparlamentarne skupine prijateljstva Hrvatska – Izrael i
Konferenciji o poštivanju vjerskih sloboda
(tijekom hrvatskog predsjedanja Međunarodnim savezom za sjećanje na Holokaust –
IHRA i u povodu obilježavanja Crvene srijede)**

**1. prosinca 2023. u 9:00
Hrvatski sabor, dvorana Ivana Mažuranića**

Poštovani apostolski nunciju u Republici Hrvatskoj, Vaša ekscelencijo, mons. Lingua,

Poštovani veleposlaniče Države Izraela u Republici Hrvatskoj, Vaša ekscelencijo, gospodine Korenu,

Poštovane supredsjedateljice Međunarodnog saveza za sjećanje na Holokaust; gospođu Gras i gospođu Lustig,

Poštovani predstavnici vjerskih zajednica u Republici Hrvatskoj, profesori i predavači visokoobrazovnih ustanova, međunarodnih organizacija i predstavnici medija

Poštovani uzvanici,

osobita mi je čast i veliko zadovoljstvo pozdraviti vas u ime predsjednika Hrvatskoga sabora, gospodina Gordana Jandrokovića, u ime svih zastupnica i zastupnika i u svoje osobno i poželjet vam dobrodošlicu u Hrvatski sabor.

Današnjim prvim danom mjeseca prosinca ulazimo u završetak kalendarske godine što je obično vrijeme donošenja zaključaka, pojačane kontemplacije, razmišljanja, sa zahvalnošću, o blagoslovima protekle godine i promišljanjima o putu koji je pred nama u godini koja dolazi.

Nevjerojatno ubrzani napredak tehnologije i dostupnost komunikacijskih i društvenih platformi omogućuje širokom krugu ljudi izražavanje misli, stavova i vjerovanja.

Ipak, ne treba zaboraviti kako ove široko dostupne mogućnosti lako postaju plodno tlo za izražavanje mržnje, netrpeljivosti i netolerancije. Postaju mjesto na koje seli diskurs onih koji svjesno i namjerno unose nemir u društvo ili pak promiču ekstremizam. Ono što je najgore, tehnologije koje bi trebale služiti napretku civiliziranog društva, postaju mjesta s kojih se koordiniraju napadi na vjerske i ine slobode.

Gledajući u vrijeme koje dolazi, važno je itekako gledati što se događa upravo sada u svijetu jer bez sadašnjosti u kojoj moramo djelovati na promicanju tolerancije i obrazovanju o bolnim razdobljima prošlosti, ne možemo na pravi način pripremiti sebe i našu djecu za budućnost.

Informiranje o Holokaustu kao tragičnom podsjetniku na najmračnije vrijeme u povijesti, koje se nikad, ni pod koju cijenu, nigdje, ne smije ponoviti, danas je izuzetno važno upravo zbog budućnost jer sve brže nestaje generacija preživjelih. Na generacijama koje dolaze je odgovornost da nastave s tim obrazovanjem radi sprječavanja poricanja i iskrivljavanja dokazanih i nespornih činjenica.

U to se svatko može i treba uključiti. Zašto svatko? Zato jer uključivanje znači prisjetiti se elementarne značajke svakog ljudskog bića – ljudskosti i empatije.

Iskreno vjerujem da Hrvatska tijekom svojeg predsjedanja međunarodnim savezom za sjećanje na Holokaust osvjetljava taj put poput uljanice što usmjerava u neko bolje, mirnije i tolerantnije sutra.

Uvjeren sam kako posebno značenje ima i imenovanje, po prvi put, umjesto jedne osobe - dviju dama supredsjedateljica Međunarodnog saveza za sjećanje na Holokaust.

One svojim zajedničkim iskustvom i nasljeđem tvore jedan unikatni, proaktivni tim kojim se Hrvatska ponosi i posve sigurno jača svoju privrženost dijalogu o kamenju spoticanja na koje se nailazi u traženju najboljeg puta u zajedničku, tolerantnu budućnost.

Tolerancija je posebno važna onima koji su trpjeli ili još uvijek trpe progon ili društvenu marginalizaciju zbog vjere ili religije.

Također, potrebno je govoriti o progonu i ubijanju kršćana i manjinskih vjerskih skupina koje se događa u mnogim dijelovima svijeta.

Važno je u dobroj vjeri postavljati temelje za centre za međureligijski dijalog i ostale platforme koje služe senzibiliziranju javnosti o pomoći progonjenima.

U sklopu „Crvene srijede“ prisjećamo se i svih kršćana koji su progonjeni, napadani, ubijeni ili osakaćeni. Svjedoci smo razaranja i uništavanja svetih mjesta molitve i susreta sa živim Bogom u raznim dijelovima svijeta i to su tragične rane na tijelu Crkve a osobito nasrtaji na vjernike i ubijanja svećenika, misionara, redovnika i redovnica.

Hrvatska je tijekom Domovinskog rata upoznala bol zbog ratnih razaranja u kojima su često namjerno i ciljano uništavane katoličke crkve, u kojima su mnogi u vihoru ratnog bezumlja pronalazili utjehu.

Nedavno iskustvo elementarnih nepogoda i snažnih potresa u Hrvatskoj jasno pokazuje nezamjenjivu i neupitnu pomoć župa i biskupija, a osobito Caritasa i to ne samo potrebitima u Hrvatskoj već i svim potrebitim u svijetu koji su žrtve ratova, razaranja. Oni su u najtežim trenucima pružili kako duhovnu tako i materijalnu i logističku podršku očuvanju zdravlja i života, tog najvrjednijeg Božjeg dara.

Kako ne bih oduzeo previše vremena ovom vrijednom skupu, dopustite mi hrabrost pozvati na očuvanje života kao temeljne vrijednosti i ljudskih prava, a to ćemo postići tolerancijom, bratskim razumijevanjem i međureligijskim dijalogom pa ću citirati Svetog Oca Papu Franju:

„Ima nas raznolikih, različitih, različitih smo kultura i religija, ali smo braća i sestre koji žele živjeti u miru.“

„Ne umorimo se nikad govorenju NE ratu u ime Boga i u ime svakog muškarca i žene koji teže miru.“ „jer je bratstvo koje nas povezuje jače od bilo koje mržnje i nasilja.“

Još jednom hvala što ste se danas ovdje okupili pred kraj godine kada se zbrajaju blagoslovi i utire put za bolju budućnost, a nju možemo ostvariti samo njegovanjem i šticećenjem ljudskih sloboda, osobito onih vjerskih i to za svaku osobu na zemlji.

Hvala.